

Καισαριανή _ Παγκόσμια Μέρα της Γυναίκας Σεμίνα Διγενή “Αποδελτίωση III”

Μια τέτοια μέρα είμαστε εδώ για να τιμήσουμε όλες τις γυναίκες: Τις εργαζόμενες, τις επιστημότισσες, τις αγρότισσες, τις φοιτήτριες, τις αυτοαπασχολούμενες, τις νέες μητέρες, τις συνταξιούχους, τις μετανάστριες και τις πρόσφυγες



Η Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας είναι αφιερωμένη σε όλες. Οι μεγάλοι γυναικείοι εργατικοί αγώνες των προηγούμενων αιώνων φωτίζουν και σήμερα τον δρόμο του αγώνα και της συλλογικής δράσης, για να διεκδικήσουμε όλα όσα είναι αναγκαία και μπορούν να εξασφαλίσουν ιστιμία και χειραφέτηση.

Κάποτε το 1857, οι εργάτριες στα ραφτάδικα της Ν. Υόρκης κατέβηκαν σε απεργία, απαιτώντας καλύτερες συνθήκες εργασίας, ωράριο 10 ωρών και ισότιμα δικαιώματα. Η αστυνομία απάντησε με σφοδρή επίθεση!

Ήταν 8 του Μάρτη, κι αυτή ήταν μια μεγάλη στιγμή στο παγκόσμιο εργατικό κίνημα. Είχε προηγηθεί η πρώτη γυναικεία απεργία των Αγγλίδων εργατριών στα γάντια, στο Ουόρτσεστερ το 1804, ενώ το 1831 ακολούθησαν οι Γαλλίδες καπελούδες.

Στην Αμερική, η σπίθα ανάμεσα στις γυναίκες άναψε το 1820, στο Νιου Ιγκλαντ, στις βιοτεχνίες ενδυμάτων, με αιτήματα καλύτερες συνθήκες δουλειάς, αξιοπρεπείς μισθούς και μικρότερα ωράρια.

Έγιναν κι άλλες πολλές κινητοποιήσεις, ώσπου το 1844 ιδρύθηκε το πρώτο γυναικείο εργατικό σωματείο. Οι γυναίκες πέτυχαν τότε και τις πρώτες μεταρρυθμίσεις στις συνθήκες εργασίας στην κλωστοϋφαντουργία.

Ακολούθησε η δημιουργία σωματείων και στους κλάδους των καπνεργατριών, των τυπογράφων, των μοδιστρών και των εργαζομένων σε πλυντήρια.

Από τότε μέχρι σήμερα, οι γυναίκες δεν σταμάτησαν να αγωνίζονται για τα αυτονόητα. Στις σημερινές συνθήκες, όμως, του γενικευμένου φόβου και της ανασφάλειας, ο δρόμος της αποκάλυψης της κόλασης στρώθηκε με βία και τρομοκρατία, και με την όξυνση απαράδεκτων συμπεριφορών απέναντί τους, που φτάνουν μέχρι την ενδοοικογενειακή βία, τη σεξουαλική παρενόχληση, τον βιασμό, ακόμη και τις δολοφονίες.

Έφτασαν να βλέπουν σήμερα, μετά από αιματοβαμμένους αγώνες τόσων χρόνων, κατακτήσεις και δικαιώματα να καταρρέουν, επιτεύγματα να απειλούνται και νίκες να μετατρέπονται σε ήττες.

Παρατηρήθηκε όμως και το εξής περίεργο: Οι δήθεν πολέμιοι της κοινωνικής αδικίας και της υπεράσπισης των γυναικείων δικαιωμάτων είναι οι ίδιοι που προωθούν νόμους για την ακόμη πιο στυγνή εκμετάλλευσή τους και τη συντριβή κάθε εργατικού δικαιώματος.

Οι τάχα εχθροί της βίας κατά των γυναικών χρησιμοποιούν την πιο άγρια καταστολή, για να θωρακίσουν την κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων.

Αυτό που πραγματικά τους νοιάζει είναι να κρύψουν την πραγματικότητα της εμπορευματοποίησης και του ανταγωνισμού, που αποθεώνει την ατομικότητα έναντι της συλλογικότητας.

Τους εξυπηρετεί η σιγή κι η αφωνία για τις πραγματικές ταξικές αιτίες της πολύμορφης βίας σε βάρος των γυναικών. Καλούν τις γυναίκες να διαμαρτυρηθούν για την ενδοοικογενειακή βία και τη βία στους χώρους δουλειάς, αλλά ταυτόχρονα να ...σιωπήσουν για τις πολιτικές που τσακίζουν τη ζωή τους, να μην καταγγείλουν την καθημερινή βαρβαρότητα που βιώνουν.

Υπάρχουν βαθιές κοινωνικές και οικονομικές αιτίες που υφίστανται οι γυναίκες τη βία. Γιατί μορφές κρατικής και εργοδοτικής βίας είναι και η ανεργία, η ανασφάλιστη εργασία, τα σπασμένα ωράρια, η υποαπασχόληση, οι ευέλικτες μορφές απασχόλησης, οι άδειες μητρότητας... Αυτή είναι η βία που υφίστανται οι γυναίκες και κανένας δεν τις προστατεύει.

Η ρίζα της γυναικείας ανισοτιμίας είναι ταξική. Ποτέ μα ποτέ το απάνθρωπο σύστημα του καπιταλισμού δεν πρόκειται να παραχωρήσει πραγματική ισοτιμία, γιατί απλά κάτι τέτοιο δεν συμβαδίζει με τον εκμεταλλευτικό του χαρακτήρα.

Το βολεύει η εργασιακή ζούγκλα και όσα απαράδεκτα συμβαίνουν σ' αυτήν.

Σ' αυτήν όπου επιδιώκεται οι εργαζόμενες να συμφιλωθούν με το χαμηλό εργατικό εισόδημα, με τη δουλειά χωρίς Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας, χωρίς εργασιακά, ασφαλιστικά δικαιώματα, με την τηλεργασία, με ακανόνιστα ωράρια, με την "ενεργό γήρανση", ώστε οι γυναίκες να δουλεύουν μέχρι τα βαθιά γεράματα. Στόχος είναι η εντατικοποίηση της δουλειάς, αφού γίνονται δυσδιάκριτα - έως και ανύπαρκτα - τα όρια μεταξύ εργάσιμου και μη εργάσιμου χρόνου, που οδηγεί στην ένταση της εκμετάλλευσης.

Η φετινή 8η Μάρτη, Παγκόσμια Μέρα της Γυναίκας, σημαδεύεται από τις αλληπάλληλες φοιτητικές κινητοποιήσεις ενάντια στο νομοσχέδιο για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Φέτος έχει το αποτύπωμα των πρόσφατων αγροτικών κινητοποιήσεων στην Ελλάδα και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες ενάντια στην Κοινή Αγροτική Πολιτική της ΕΕ, που τους ξεκληρίζει.

Η 8η Μάρτη έχει τη σφραγίδα των μεγάλων απεργιακών κινητοποιήσεων ενάντια στα κύματα της ακρίβειας, στους μισθούς πείνας, για την τιμωρία των πραγματικών ενόχων για το προδιαγεγραμμένο έγκλημα στα Τέμπη.

Στο όνομα της "συμφιλίωσης οικογενειακών και επαγγελματικών υποχρεώσεων", το μόνο που γίνεται είναι να εντείνεται η ανισοτιμία, εξουθενώνοντας τις εργαζόμενες με νέες μορφές εκμετάλλευσης στις συνθήκες της "ψηφιακής" οικονομίας.

Την ίδια στιγμή πέφτει στις πλάτες των γυναικών και των οικογενειών τους η ευθύνη της φροντίδας των βρεφών, των νηπίων, των ηλικιωμένων, των ΑμεΑ, υποχρεώνοντάς τες να βάζουν βαθιά το χέρι στην τσέπη για να ανταποκριθούν στις ανάγκες αυτές.

Πρέπει να γίνει ξεκάθαρο πως δεν ανεχόμαστε να καταδικάζονται οι αυτοαπασχολούμενες να φυτοζωούν πνιγμένες στα χρέη, ανασφάλιστες, χωρίς προστασία της μητρότητας, εγκλωβισμένες ακόμα και τις Κυριακές για να θησαυρίζουν τα μεγαθήρια.

Ούτε συμβιβάζομαστε, οι αγρότισσες στην ύπαιθρο να ξεκληρίζονται καθώς βλέπουν τους καρπούς του κόπου τους να πουλιούνται για ένα κομμάτι ψωμί. Γιατί η Κοινή Αγροτική Πολιτική της ΕΕ ευνοεί τους μεγαλέμπορους, τους μεσάζοντες, τις μεγάλες επιχειρήσεις τροφίμων, τις "πράσινες μπίζνες".

Δεν δεχόμαστε την πολιτική που αφήνει απροστάτευτες τις γυναίκες απέναντι στην εργοδοτική βία, τη βία μέσα στην οικογένεια, στις διαπροσωπικές σχέσεις. Οι κακοποιημένες γυναίκες δεν έχουν την αναγκαία στήριξη του κράτους με δωρεάν δομές και υπηρεσίες, στις οποίες θα μπορούν να καταφύγουν για να έχουν βοήθεια οικονομική, νομική, ψυχολογική γι' αυτές και για τα παιδιά τους.

Δεν συμβιβάζομαστε με την εμπορευματοποίηση της Υγείας, ακόμα και της αναπαραγωγικής υγείας, της Ιατρικώς Υποβοηθούμενης Αναπαραγωγής, για να αυξάνονται τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων της Υγείας.

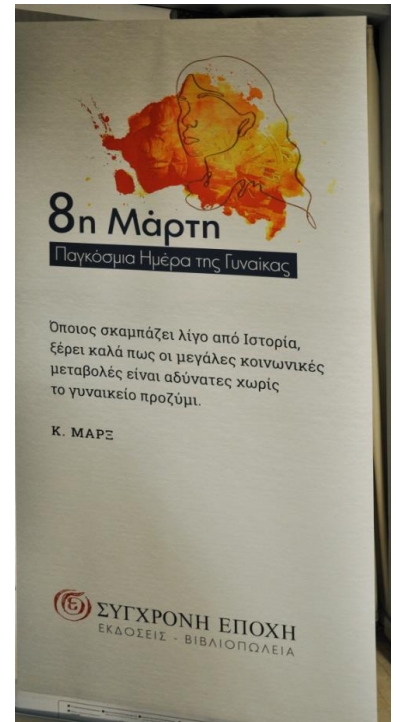
Ούτε με τις ακραίες μορφές εμπορευματοποίησης του γυναικείου σώματος και εκμετάλλευσης της γυναίκας, την εμπορική “παρένθετη μητρότητα”.

Βλέπουμε καθημερινά στην πράξη πως φραγμός και εμπόδιο για να ζήσουμε όπως μας αξίζει μπαίνει η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης που συνθλίβει τα δικαιώματα των εργαζόμενων γυναικών, γιατί είναι ασυμβίβαστα με τα συμφέροντα των ευρωπαϊκών επιχειρηματικών ομίλων.

Υπολογίζουν ως κόστος για το κράτος τις ανάγκες και υποχρεώνουν να τις χρυσοπληρώνουμε για να καλυφθούν.

Για να γίνουν πιο ανταγωνιστικοί οι όμιλοι, η ΕΕ σε συνεργασία με το ΝΑΤΟ, δημιουργεί πολέμους σε κάθε γωνιά του πλανήτη, σκορπώντας τον θάνατο, τη φτώχεια και την προσφυγιά.

Το μήνυμα της Παγκόσμιας Ημέρας της Γυναίκας παραμένει ζωντανό και επίκαιρο, γιατί ατομικά δεν μπορούμε να ξεφύγουμε από τα αδιέξοδα της καθημερινότητας. Μόνο συλλογικά μπορούμε να αντιμετωπίσουμε την εκμετάλλευση, την καταπίεση και τη γυναικεία ανισοτιμία, που αποκτά σήμερα νέες μορφές».



Με τον Κομμουνιστή Δήμαρχο Ηλία Σαφέλο

(...)
Μια τέτοια μέρα, είμαστε εδώ για να πούμε δυνατά πως δεν παζαρεύουμε το δικαίωμα της νέας και του νέου στις δημόσιες και δωρεάν σπουδές, για πτυχία με αξία και όχι με βάση την τσέπη των γονιών τους. Υψώνουμε τη φωνή μας μαζί με το φοιτητικό και μαθητικό κίνημα ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, στην ευρωπαϊκή κανονικότητα της εμπορευματοποίησης της μόρφωσης των παιδιών μας.

Απαιτούμε “Καμία εμπλοκή της Ελλάδας στα ιμπεριαλιστικά σχέδια. Να γυρίσουν πίσω η ελληνική φρεγάτα, οι Ένοπλες Δυνάμεις που βρίσκονται σε ΝΑΤΟικές αποστολές εκτός συνόρων“. Καμιά μάννα δεν δέχεται τα παιδιά της να θυσιάζονται για τα συμφέροντα των εκμεταλλευτών τους.

Οι γυναίκες - μην ξεχνάμε - έρχονται αντιμέτωπες με τη βία των ιμπεριαλιστικών πολέμων των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ, της ΕΕ. Αφήνουν την κόλαση των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων για να βρεθούν στα κολαστήρια των hot spots τύπου Μόριας, εκτεθειμένες στα κυκλώματα εμπορίας ανθρώπων και σε κάθε είδους κινδύνους».

Κάθε 8 του Μάρτη εμείς θα στήνουμε φραγμό απέναντι στον “ατομικό δικαιωματοισμό”, που ισοπεδώνει τα κοινωνικά δικαιώματα των γυναικών. Μόνο έτσι μπορεί να γιορτάζεται η 8^η του Μάρτη όπως της αξίζει.

Θα απορρίπτουμε τις κατευθύνσεις εκείνες που αποκόπτουν το ατομικό δικαίωμα από το κοινωνικό του περιεχόμενο, από την αντικειμενική κοινωνική πραγματικότητα, από την κοινωνία της εκμετάλλευσης και των κοινωνικών διακρίσεων.

Θα δυναμώνουμε τη συλλογική μας πάλη για το δικαίωμα στη σταθερή εργασία - στο σταθερό ωράριο - στην προστασία της μητρότητας και του γυναικείου οργανισμού - στο δημιουργικό ελεύθερο χρόνο.

Με αφορμή τα 153 χρόνια από τη γέννηση της μεγάλης Γερμανίδας επαναστάτριας **Ρόζα Λούξεμπουργκ**, να θυμηθούμε τα λόγια της: **“Ηλίθιοι δήμιοι! Η ‘τάξη’ σας είναι χτισμένη πάνω στην άμμο. Αύριο η επανάσταση θα υψωθεί ξανά και βροντώντας τα όπλα της με τις σάλπιγγες να αντηχούν θα αναγγείλει προκαλώντας σας τρόμο: ‘Ήμουν, είμαι, θα είμαι!’”.**

Είναι πρόκληση για κάθε νέα μισθωτή επιστήμονα, απέναντι στην έλλειψη ουσιαστικής κοινωνικής στήριξης της για την απόκτηση παιδιών στην πιο γόνιμη ηλικία, να προβάλλεται από επιχειρηματικούς κολοσσούς και κυβερνήσεις ως “λύση” η “κρυοσυντήρηση ωαρίων”.



Εwρος Τζούκας & Ηλίας Σαϊμέλος

Την ίδια ώρα, τα καπιταλιστικά κράτη, η ΕΕ με τη σύγχρονη αντιλαϊκή τους πολιτική ευθύνονται γιατί γυναίκες και άνδρες αναβάλλουν την απόφαση να κάνουν παιδιά, οικογένεια, με αποτέλεσμα να αντιμετωπίζουν αργότερα προβλήματα υπογονιμότητας. Η εμπορευματοποίηση της Υγείας, ιδιαίτερα της Ιατρικώς Υποβοηθούμενης Αναπαραγωγής, με τους νόμους που ψήφισαν από κοινού ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ, αποφέρει τεράστια κέρδη στους επιχειρηματικούς κολοσσούς σε αυτόν τον τομέα, οι οποίοι εμπορεύονται τις αγωνίες υπογόνιμων ζευγαριών. Η απόκτηση παιδιού για νέα ζευγάρια αποτελεί άπιαστο όνειρο.

Όσες ευρωπαϊκές Οδηγίες και αν ψηφιστούν, δεν ανατρέπεται η αντιλαϊκή πολιτική που εμποδίζει την πραγματική οικονομική ανεξαρτησία των γυναικών. Η ίδια πολιτική οδηγεί στην παραπέρα τραγική υποβάθμιση, υποστελέχωση και υποχρηματοδότηση των απαραίτητων δημόσιων δομών και υπηρεσιών για την πρόληψη, την προστασία, τη στήριξη των κακοποιημένων γυναικών και των παιδιών τους.

Όσο ποτέ, χρειάζεται να δυναμώσει ο αγώνας για να ανατραπούν οι οικονομικοί - κοινωνικοί - πολιτιστικοί παράγοντες που γεννούν τους δράστες - “τέρατα” και αφήνουν τις γυναίκες ευάλωτες. Η αυστηροποίηση της ποινικής νομοθεσίας δεν αρκεί από μόνη της για την πρόληψη τέτοιων αποκρουστικών περιστατικών βίας σε βάρος γυναικών, που φτάνουν μέχρι τη γυναικοκτονία.

Η φετινή 8^η Μάρτη, Παγκόσμια Μέρα της Γυναίκας, βρίσκει για ακόμα μια χρονιά τις γυναίκες ανήσυχες και ανασφαλείς μπροστά στα σύννεφα του πολέμου που πυκνώνουν, ενώ συνεχίζεται η ιμπεριαλιστική σύγκρουση ανάμεσα στην αστική τάξη της Ουκρανίας και των συμμάχων της (ΗΠΑ - NATO - ΕΕ) με την καπιταλιστική Ρωσία και τους δικούς της συμμάχους, με υπαρκτό τον κίνδυνο πυρηνικού ολοκαυτώματος.



Η Καυέλλα Γεωργιοπούλου, Αντιδήμαρχος Πολιτισμού του Δήμου Καβαριανών

Το ΚΚΕ καλεί τις γυναίκες να δυναμώσουν την αλληλεγγύη στον λαό, στις γυναίκες και τα παιδιά της Παλαιστίνης, που βιώνουν εδώ και μήνες την επιθετικότητα του κράτους - δολοφόνου Ισραήλ με τις πλάτες ΗΠΑ - NATO - ΕΕ και την ενεργό συμμετοχή της Ελλάδας. Ενώ το φιτίλι της κλιμάκωσης της ιμπεριαλιστικής σύγκρουσης στη Μ. Ανατολή έχει ήδη ανάψει. Καλεί κάθε μετανάστρια και πρόσφυγα, που βρέθηκε στη χώρα μας κυνηγημένη από την ανάγκη για επιβίωση, τσακισμένη από την ανέχεια και τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο να δυναμώσει τον κοινό μας αγώνα.



Να γυρίσει η ελληνική φρεγάτα από την Ερυθρά Θάλασσα και να επιστρέψουν οι Ένοπλες Δυνάμεις από αποστολές εκτός συνόρων.



(...)

Χρειαζόμαστε μια **νέα κοινωνία**. Μας αξίζει ένας καλύτερος κόσμος, με κέντρο τον άνθρωπο και όχι το κέρδος. Ανυποχώρητα λοιπόν θα παλεύουμε για τη γυναικεία ισοτιμία, ενάντια στη βία της εκμετάλλευσης, της εμπορευματοποίησης της ζωής μας και των πολέμων της ΕΕ, του ΝΑΤΟ και των κυβερνήσεών τους.

